

blev valgt. Dansk Kvindesamfunds Slagelsekreds foretog sig intet, da der sad Kvinder i det gamle Byraad, som man formodede vilde blive genvalgt. Men hverken den kommunale Vælgerforening, som før var repræsenteret ved Ellen Brandt-Jørgensen, eller Vinstreforeningerne satte Kvinder paa deres Lister.

Tamdrup.

Ingen Kvinder valgt ind i Sogneraadet, men 2 i Hjælpekassen, i Værgeraadet, i Menighedsraadet, i Skolekommissionen samt i Plejebørnstilsynet. Kredsen rettede Henvendelse til de opstillende, men fik intet Svar.

Vejle.

Tre Kvinder valgt: Lærerinde Olga Knudsen, genvalgt paa Borgerlisten. Paa Socialdemokratiets Liste Fru Vogelius, genvalgt, Fru Baading, nyvalgt.

Ebeltoft.

En Kvinde valgt: Marg. Westergaard, for tredje Gang som Nr. 2 paa Borgerlisten. Har siden 1912 været Formand for Mark- og Skovudvalget, hvortil Brændselsspørgsmaalet og Arbejdsløshedsspørgsmaalet under Krigen er blevet knyttet. Desuden Medlem af Sundhedskommissionen og adskillige Udvalg. Er Formand for D. K.'s Ebeltoftkreds, for „Danske Kvinders Forsvarsforenings 6. Kreds“, Formand for „Det konservative Folkepartis Vælgerforening for Ebeltoft og Omegn“ og Kredsformand for Foreningen „Svalen“. D. K.'s stedlige Kreds foretog sig intet i Anledning af Kommunevalget.

Rødby.

Kredsstyrelsen rettede Henvendelse saavel til den radikale som til den konservative Vælgerforening om at sikre Kvinder Valg, og udpegede baade en konservativ og en radikal Kandidat. Begge Lister havde ogsaa opstillet hver en Kvinde, men uden Udsigt til Valg.

Thisted.

Kredsen foretog Henvendelse til alle politiske Partier om at sætte dygtige Kvinder paa deres Lister med Udsigt til Valg; det konservative Folkeparti havde ogsaa 2 Kvinder paa sin Liste, men saa langt nede, at de ikke kunde blive valgt. D. K. foreslog som sin Kandidat Kommunalærerinde Frk. Agerholm.

Litteratur.

—0—

Montessorimetoden. (Pios Forlag).

De store Pædagoger, hvis Navne vi ialtfald kender, var alle Mænd. Det er jo egentlig imod Naturens Orden, da den grundlæggende Opdragelse i Barnets første 7 Aar i Regelen hviler paa Mødrene. Der er heller ingen Tvivl om, at mange af de Egenskaber, som er særlig vigtige paa Opdragelsens Omraade, fortrinsvis findes hos Kvinder: Evne til Sympati, Sansen for de smaa Tings Værdi, Taalmodigheden, den personlige Hengivelse. Men disse Egenskaber har ikke kunnet forslaa ud over det daglige Livs Praksis og har ikke afsat mange Spor i den Samling af Menneskeslægts indvundne Erfaringer, som den pædagogiske Litteratur udgør. Det kommer vel deraf, at Overblikket, Helhedsopfattelsen, der skal stille de enkelte Iagttagelser paa deres rette Plads, til Udformning af Systemer, ikke er saa almindelig hos Kvinder, og at Lejligheden til teoretisk Udannelse i Regelen har været dem spærret i tidligere Tider. I vor Tid er imidlertid disse Skranker blevet nedbrudt, og i Maria Montessori har vi faaet et Kvindenavn at føje til i Rækken af de store Pædagogers. Hos hende er den videnskabelige Uddannelse blevet forbundet med de moderlige Anlæg, Lægens Kendskab til det fysiske med Psykologens Forstaaelse af det sjælelige, Erfaringerne fra Børnelægens og Børnelærerens praktiske Arbejde, Forskerens sammenstykkede Iagttagelser, med Filosofens og Videnskabsmandens Dybsind og Overblik. Og alt dette har hun udnyttet energisk og med fuld Hengivelse i det Arbejde, hun følte som sit Kald. Arnestederne for hendes Opdragelsesforsøg og Sejre, hendes „Case dei Bambini“, er blevet verdensberømte.

Naar nu denne Kvinde lader høre fra sig i vor Læseverden og hendes „Montessorimetoden“ udkommer i dansk Oversættelse, maa alle i Børneopdragelsen interesserede Mennesker, ikke mindst Kvinderne selvfølgelig, gribe efter Bogen med Spænding og Iver. Ved første Gennemlæsning vil maaske kun de skønneste Steder med de dybeste Tanker og den mest poetiske Form (desværre i høj Grad forringet i Oversættelse ad Omvej fra Engelsk) fange Læseren. Hver Side i Bogen er ikke lige meget værd. Men ved gentagen Læsning, særlig naar

samtidig det læste søges anvendt i Praksis, vil der dukke et klarere og klarere Helhedsbillede frem gennem de mange forskellige Indtryk af den gennemgribende Forandring i Børnenes Verden og derved efterhaanden i hele Samfundet, der kunde ske gennem en virkelig alvorlig Gennemførelse af hendes Grundtanker.

Ja, hvilken Forskel, naar Vejledning til Selverhvervelse af Kundskaber afløser Paaflydningsmaskineriet, naar Selvvirksomhed og Selvhjulpethed afskaffer Opvartnings- og Afhængighedssystemet, naar Arbejdsglæde og Arbejdsfordybelse træder i Stedet for den kunstige Iver og den nedbrydende Sliden, som fremstaar gennem Belønning og Straf, naar Selvherredømme unødvendiggør al paatvungen ydre Disciplin. Det var Tider, der var værd at opleve!

Hvorledes disse nye Veje banes, kan der ikke i en kort Anmeldelse gøres Rede for; kun skal det understreges, at det netop er i den Alder, hvor Børnene særlig er under Mødrenes Omsorg, at Grunden lægges dertil; men ellers er der kun det Raad: Læs selv!

M. M. har selvfølgelig i sine Opdragelsesteorier optaget store Forgængeres Tanker. Ogsaa hendes samtidige, Ellen Key, er i sin Bog „Børnenes Aarhundrede“ kommet hende mærkelig nær i sine Drømme om en ny, rig Udfoldelse af Børnelivet. Men M. M. staar som den, der har *handlet* fuldt ud efter sit Syn og sin Tro, derfor giver man sig tryggest hendes Vejledning i Vold, og kun hvor man vil gøre Skridtet fuldt ud og ganske bryde med vort Eksamensvæsen, vort Offer til et vedtaget „Dannelses“begreb og et fastslaaet Kundskabsstof, kun der vil Arbejdet bære Frugt. Halvhed her vil føre til Karikatur og Latterlighed.

Thora Constantin-Hansen,
Overlærerinde ved Skolen for Vanføre.

Karl Mantzius: *Skuespilkunstens Historie*. Klassicisme og Romantik. 6. Bind. G. B. N. F.

I over 20 Aar har Forf. arbejdet paa sit Værk »Skuespilkunstens Historie«, af hvilket 1. Bind udkom 1897, de følgende 4 Bind fra 1899—1907, og han har hermed skænket Læseverdenen ikke alene et interessant og lærerigt, men ogsaa et i høj Grad morsomt og underholdende Værk. Forf. mener hermed at ville slutte, idet han angiver at have naaet